

32 (272).
TİGRANUHİ M.NİN HİKÂYESİ
(1943, İstanbul doğumlu)
BAYAN AĞAVNİ VE PEDER

Bir rahip bir Amerikan eyaletinden Los Angeles'a gelir. Tanıdığımız olan Bayan Ağavni onun vaazını dinlemeye gider; pederin gözlerine bakıp ona aşık olur. Allah'a karşı günah işlediğini hisseder ve pederin imgesinden kurtulmak ister; ama başaramaz. Zavallı kadın sinirli bir hal alır.

Bayan Ağavni'nin oğlu üniversiteden psikolog olarak mezun olmuştu. O, annesinin acayip halini sezerek pedere bir mektup yazar ve onu tekrar görüp dinlemek istediklerini söyler.

Günün birinde aynı rahip tekrar Los Angeles'a gelir. Oğlu annesine der ki: "Beğendiğin rahip geldi. Kalk, kiliseye git."

Annesi gitmek istemez. Kendinden korkar. Oğlu gidip rahibi kendi evlerine davet eder. Sofraya otururlar. Bu Bayan Ağavni bakar, bakar, sürekli onun yüzüne bakar...

Rahip ona sorar: "Bayan siz buraya nasıl geldiniz? Nerelisiniz?"

Kadın başlar anlatmaya: "Ben Tomarzalıyım. Ebeveynim zengindi. Bizi sürgüne gönderdiler. Bir erkek kardeşim vardı; yolda çeteler onu zorla annemin elinden kaptılar ve kaçırdılar. Zavallı annem günde üç kez ağlar, oğlunu hatırlayarak "Güzel oğlum, çetelerin seni kaçıracığını bilsem sana bu kadar süre bakmazdım" derdi. Zira kardeşim Zaven tandıra düşmüş ve feci şekilde yanmıştı; annem onu merhemlerle, ev yapımı ilaçlarla uzun bir sürede zar zor iyileştirmişti."

Peder cüppesinin kollarını sıvayarak yanık izlerini gösterir ve "O çocuk bendim" der.

Bayan Ağavni sevinçten çılgına döner ve der ki: "Bu gözlerin seni gördüğüm günden beri beni takip etmesi boşuna değilmiş!"

Böylece birbirini kaybetmiş bir kız ve erkek kardeş birbirine kavuşur.